

LBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DICKENS, CHARLES

Oliver Twist / Charles Dickens ; trad. din lb. engleză:

Andrei Covaciu. - Buzoești : Ars Libri, 2022

ISBN 978-606-36-1927-4

I. Covaciu, Andrei (trad.)

821.111

Charles Dickens: Oliver Twist

Based on the original story from Charles Dickens.

Copyright © Sweet Cherry Publishing [2020]

Licensor: Sweet Cherry Publishing United Kingdom [2022]

Adapted by Philip Gooden

Cover design by Pipi Sposito and Margot Reverdiau

Illustrations by Pipi Sposito

All rights reserved.

Copyright © Ars Libri Prof 2022

Toate drepturile sunt rezervate pentru ediția în limba română.

ISBN: 978-606-36-1927-4

Editor: Adina Grigore

Redactor-șef: Cristina Ipate-Toma

Redactor: Cristina Poterățoiu

Tehnoredactor: Alexandru Gherghina

Corectură: Mihaela Nițu

Comenzi: Editura Ars Libri, Costești, Jud. Argeș

Tel.: 0248 546 357; 0755 118 137

Call Center: 0318 282 293

E-mail: arslibri@yahoo.com

comenziarslibri@gmail.com

www.edituraarslibri.ro

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă sau utilizată sub nicio formă sau prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare sau prin utilizarea oricărui sistem de stocare și recuperare a informațiilor, fără permisiunea prealabilă în scris a editorului.

Ars Libri

Charles Dickens

OLIVER TWIST

Traducere din limba engleză: Andrei Covaciu

LA AZILUL DE MUNCĂ*

Oliver Twist era un băiețel orfan. Mama lui murise în chinurile facerii și nimeni nu știa cine fusese tatăl lui. Numele de Twist i-l dăduse domnul Bumble, paracliserul.

*În original workhouse (engl.) – loc în care, în schimbul muncii depuse, angajații beneficiază de cazare și hrană (n. trad.)

Sarcina lui era să le găsească copiii orfani adăpost și să se asigure că aceștia sunt apoi bine îngrijiți.

Doar că domnul Bumble nu prea avea timp pentru copii.

Oliver a crescut într-un orfelinat, un loc în care erau adăpostiți copiii rămași fără părinți. Biserica locală plătea cheltuielile, însă suma nu era prea mare – și cu siguranță nu era

suficientă pentru jucării, prăjituri ori brazi de Crăciun, sau pentru orice alte lucruri pe care copiii, în general, le adoră.

Administratoarea orfelinatului era doamna Mann – o femeie egoistă, care își însușea cea mai mare parte din banii destinați îngrijirii copiilor. Drept urmare, orfanii erau mai tot timpul flămânzi și purtau niște haine vechi, zdrențuite, care fie le erau prea mici, fie prea mari.

Pe când avea nouă ani, Oliver Twist era un băiețel slab și palid, însă era isteț, amabil și ager. Dar, deoarece se apropia de zece ani, era prea „bătrân” ca să rămână la orfelinat.

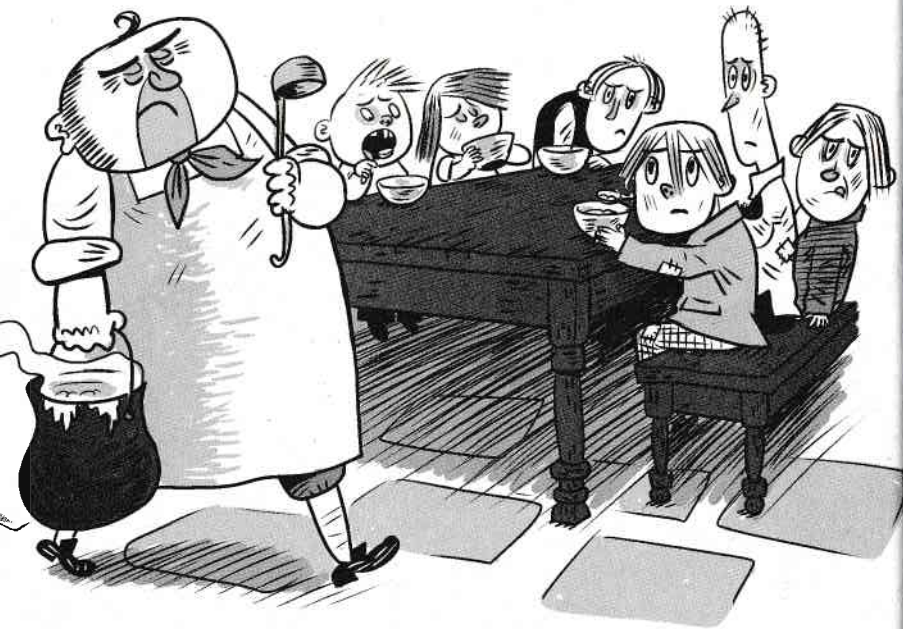
Într-o zi, domnul Bumble a venit să-l ducă pe Oliver la un azil de muncă, un loc în care oamenii săraci erau hrăniți și adăpostiți în schimbul muncii depuse.

Sarcina lui Oliver era să desfacă bucăți de funie marinărească veche acoperită cu catran, pentru ca fibra să poată fi refolosită. Munca era plictisitoare și îi umplea degetele de bătăături.

Oliver și ceilalți băieți care munceau acolo erau hrăniți într-o încăpere spațioasă, clădită din piatră. La un capăt al sălii de mese se afla un

cazan mare din cupru, iar în timpul meselor, administratorul azilului de muncă împărțea, cu ajutorul unui polonic, terciul – un fel de zeamă lungă. Fiecare băiat primea câte un polonic, niciodată mai mult. Aceasta era singura lor sursă de hrană, dacă nu punem la socoteală cele câteva ocazii speciale când primeau și câte

un coltuc de pâine.

Vreme de mai multe luni, Oliver și tovarășii lui au simțit cum flămânzesc. În cele din urmă, au ajuns atât de disperați de situația în care se aflau, încât au hotărât că unul dintre ei trebuia neapărat să vorbească în numele celorlalți și să ceară mărirea porțiilor. Iar sarcina aceasta a căzut în cărca lui Oliver Twist.

Când a sosit ora cinei, iar băieții și-au ocupat locurile la mese, administratorul, purtând costumul său de bucătar, s-a oprit în dreptul cazanului din cupru, începând să împartă terciul.

Acesta a fost mâncat – până la ultima picătură de zeamă lungă.

Băieții au început să șușotească, făcându-i cu ochiul lui Oliver. Doi dintre ei i-au dat câte un ghiont. Oliver era pur și simplu disperat de atâta foame și nefericire. S-a ridicat de pe scaun, luând cu sine bolul și lingura, și s-a îndreptat către locul în care se afla administratorul.

– Vă rog, domnule, aș dori un mic supliment, a spus el.

Auzind aceasta, administratorul s-a albit brusc la față. Preț de câteva secunde, s-a uitat la Oliver com-

plet șocat. Înfricoșați, băieții rămași la mese tremurau deja din toate încheieturile.

– Poftim?! a răcnit administratorul, nevenindu-i să creadă ce auzise.

– Vă rog, domnule, a repetat Oliver. Aș dori încă puțin.

Administratorul l-a lovit în cap cu polonicul, strigându-l cu glas ascutit

